

## La teoria dels caos vs. les empreses

Totes les organitzacions operen en el que es coneix com la vora del caos. Espais de transició entre l'ordre i el desordre, una regió d'inestabilitat limitada, on forces progressives i conservadores lluiten pel control. Aquesta reflexió s'adequa perfectament com a presentació per la *Teoria del Caos vs. les Empreses*. Qui no ha sentit parlar de l'efecte papallona? Es diu que l'aleteig de les ales d'una papallona es pot arribar a sentir a l'altre costat del món. Aquest proverbi xinès és l'origen, al costat de les recerques del matemàtic i meteoròleg Edward Lorenz, d'una de les teories físiques més conegudes, l'*efecte papallona*, que vinculat a la *Teoria del Caos* ve a explicar que una cosa tan complexa com l'univers, un sistema caòtic flexible, és impredecible.

En un sistema no determinista, petits canvis poden conduir a conseqüències totalment divergents. En sistemes caòtics o dinàmics no lineals la seqüència interminable de fets, aparentment desencadenats entre si, acaba per tenir conseqüències completament impredecibles. Per això, en sistemes complexos és molt difícil predir amb garanties i es parla de probabilitats i no de prediccions. Si traspassem aquesta teoria al món dels negocis veiem que els sistemes grans i complexos han de trobar l'equilibri adequat entre l'ordre i el desordre, la seva supervivència i èxit depèn de poder detectar i adaptar-se constantment als canvis en l'entorn en el qual operen. En el món de l'empresa, operar a la vora del caos obre camins per a la innovació disruptiva, la revisió cultural, l'evolució dels processos, la reinvençió constant, etc. Tot això ajuda a les organitzacions a adaptar-se als entorns canvians del mercat. Per tant, operar a la vora del caos fins i tot podria resultar saludable si ens beneficia per ser més flexibles i adaptables.

L'emprenedoria neix del caos, el podríem anomenar caos planejat. Gràcies a això han sorgit moltes Startups o han triomfat molts Millennials, perquè són fàcilment adaptables. També moltes Pimes han sobreviscut als efectes del caos financer, ja que solen disposar d'un Pla B de fàcil execució per enfrontar-se als grans efectes; tenen més flexibilitat que una organització, molt més complexa i burocràtica. Aquesta teoria ratifica la impossibilitat per determinar una predicció a llarg termini. Així doncs, la proposta és analitzar el nostre entorn i buscar solucions en el moment, deixant preocupacions de futur per a solucions d'avui. Això forma part de la dinàmica no lineal.

Per concloure, les empreses no són sistemes lineals, en moltes ocasions no existeix una relació lineal causa-efecte sinó que moltes vegades grans conseqüències són generades per un petit canvi. Anticipem això i fem una gestió empresarial que abordi el caos amb la finalitat de generar més dinamisme. La tendència és anar cap a un model empresarial flexible i adaptable a diferents condicions, les estratègies avui s'han de configurar com un atractor que permeti a l'empresa aconseguir els seus objectius mirant en diferents fronts. Tenim l'oportunitat de modificar models de gestió obsolets i avançar cap a una empresa que busqui l'equilibri amb els tres àmbits clau; el social, l'econòmic i l'ambiental.

Siguem *Smart People*.